

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

grund til at mene, at spørgsmålet om transmission ikke bør bero på de enkelte kunstneres større eller mindre velvilje.

Men det er i hvert fald rigtigt, at hvis man skal udvide fra dette grundlag til et bredere grundlag, er der en række overvejelser, man må gøre sig, og en række forhandlinger, der må føres. Det er ikke bare et spørgsmål om de udøvende kunstnere, det er også et spørgsmål om andre rettighedshavere, f. eks. forfatterne, og hertil kommer de tekniske problemer, som fru Ellen Strange Petersen også berørte.

Men jeg vil gerne sige til fru Ellen Strange Petersen, at der er udvikling i sagen. I januar måned har Danmarks radio over for kulturministeriet givet udtryk for, at man ville finde det ønskeligt, om der kunne opnås en ordning, der i fremtiden ville sætte Danmarks radio i stand til at føre forhandlinger om transmissioner direkte med det kgl. teaters ledelse, i stedet for som nu, hvor man er henvist til at føre forhandlinger i hvert enkelt tilfælde både med teaterledelsen og med de enkelte kunstnere og organisationer. Denne henvendelse har vi naturligvis gjort det kgl. teater bekendt med, samtidig med at vi har taget spørgsmålet op til overvejelse i ministeriet.

Jeg kan ikke sige noget om, hvorvidt vi vil kunne nå at blive færdige med disse forhandlinger før næste sæson. Sagen har jo mange sider. Men jeg kan sige, at jeg skal gøre, hvad jeg kan, for at forhandlingerne kan blive fremskyndet mest muligt.

Ellen Strange Petersen: Jeg vil gerne takke ministeren. Jeg synes, det er glædeligt at erfare, at der er en udvikling i sagen, og jeg opfattede ministerens udtalelser på den måde, at ministeren er positiv og vil være med til at rydde de vanskeligheder, vi alle ved, der er, af vejen.

Jeg udtaler altså håbet om, at det virkelig må lykkes snarest muligt at få gennemført en sådan ordning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Arne Christiansen* til ministeren for offentlige arbejder:

„Vil ministeren gennemføre en ændring af luftfartsvæsenets beføjelser, således at

havariudredninger i fremtiden henlægges til en uvildig kommission og ikke som nu foretages af samme institution, som har ansvar for sikkerhedstjeneste, tilsyn med materiel, personer m. v.“

Skriftlig begrundelse:

Spørgsmålet begrundes med, at der i havari-rapporter gives eksempler på, at fejl og mangler ved flyvevejrtjeneste, informationstjeneste og manglende revision af luftfartskort ikke er medtaget som havariårsag. Skylden tillægges udelukkende piloten, og anbefalinger til hindring af gentagelse af havarier rettes ligeledes udadtil til certifikatindehavere og ikke i samme grad indadtil mod egne ansvarsområder.

Arne Christiansen: Til min skriftlige begrundelse skal jeg føje en henvisning til den udvikling, der må forudses inden for civilflyvningen i de nærmeste år. Antallet af fly vil stige stærkt, og endnu stærkere vil antallet af certifikatindehavere øges. Denne voksende aktivitet i luften over Danmark må naturligt afføde skærpede sikkerhedskrav. Fra piloternes side er der så sent som i afvigte weekend givet udtryk for nødvendigheden både af bedre uddannelse og af større sikkerhedsbevidsthed.

Det må derfor være naturligt, at certifikatindehavere for det første kan have den fornødne tillid til sikkerhedstjenesten, til flykort osv., for det andet — og det er jo baggrunden for mit spørgsmål — at der ikke sker en sammenblanding, om jeg så må sige, af den udøvende og den dømmende magt, når det gælder havariudredninger. Ingen er fejlfri; hverken piloter eller luftfartsdirektoratet, men konklusioner af dette faktum drages ikke altid i udredningerne.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg tror, man må sige, at i sådanne spørgsmål, hvor der jo bliver truffet en retlig afgørelse, vil det sikkert være uundgåeligt, at de, der har været implicerede med forskellige muligheder for ansvar og medansvar, som ved alle retsafgørelser ofte vil være utilfredse bagefter, og have en følelse af, at andres skyld måske var lige så stor som den, man selv blev hængt op på.

Men jeg vil for det første gøre opmærksom på, at vi ikke behøver alene at holde os